

vel var blevet stemt, men hvor Valglisten vare blevne kjendte ugyldige paa Grund af Mangler, der ikke nærmere ere oplyste. Det var Sydhjørns og Sandø med tilfammen 375 Vælgere. Fra disse faldt 49 paa Bærenken og 10 paa Peterjen, men Valglisten blevne kjendte ugyldige og de afgivne Stemmer bleve ikke regnede med. Herne vilde man have forlangt, at Valget skulde gaa om, thi det er klart, at 375 Vælgere vilde aldeles kunne have forandret Valgets Udfald, hvis de eller blot en Trediedel af dem havde stemt paa den faldne Kandidat, men paa Færøerne lod man det passere, og Bærenkens Valg blev godkjendt enstemmig af dette Thing. Hvorledes nu nogle af de Herrer, som i sin Tid have stemt for saadanne Valg som de nævnte tre, kunde stemme imod det Valg, der her foreligger, kan jeg ikke forstaa. Det er dog klart, at der ved dem var en Mulighed for, at Valget kunde have faaet et andet Udfald, hvis det var foregaaet paa rette Maade; her foreligger der derimod Oplysninger, der gjøre det saa sandsynligt som vel muligt, at Stemmerne for den langt overveiende Del vilde være faldne paa den valgte Kandidat, der altsaa vilde være bleven valgt endogsaa med langt større Flertal end det, han havde, ikke at tale om, at de Oplysninger, den ærede Kandidat nu har meddeelt om sit Forhold til Suders, hvor han er født og har boet saagodt som hele Tiden, end yderligere maa styrke denne Opfattelse. Det ærede Medlem for Dønsje (Strøm) fremhævede vel, at der skal stemmes ved de befalede Valglisten, og at man ikke bagefter kan godtgjøre ved Forhør, hvorledes Vælgernes vilde have stemt paa Valgdagen. Denne Indvending kjende vi ogsaa fra tidligere Forhandlinger, men ikke desmindre har dette Thing gjentagne Gange ladet optage Forhør eller paa anden Maade bagefter søgt at skaffe Sikkerhed for, hvorledes Folk vilde have stemt, og man har taget Hensyn dertil, naagtet der var formelle Mangler ved Stemmegivningen. Jeg skal saaledes henvise til Valget for 3 Aar siden i Roskilde, hvorved den samme Mand blev valgt, som endnu beklæder denne Plads. Da var det Tilfældet, at der blev gjort Indvendinger mod den Maade, hvorpaa Valglisten vare førte, og der blev da for dette Thing forelagt Erklæringer, hvori 213 Vælgere, som vare opførte for den valgte Kandidat, erklærede i Vidners Nærværelse under Guds Tilbud, at de vare mødte personlig og havde stemt saaledes, som stet var og efter denne Erklæring godkjendtes Valget. Der tog man altsaa Erklæringer bagefter for gyldige, og

blandt det Flertal i Udvalget, som fandt, at dette Bevis kunde tages til Følge, var ogsaa det daværende Medlem af Thinget, Højesteretsassessor Rimestad. Jeg kan altsaa ikke se rettere, end at Alle de, der tidligere have været med til at godkjende saadanne Valg og navnlig dem, som have fundet Sted paa Færøerne, i Erkjendelse af, at vi her sidde som Nævninger ligeoverfor Valg og ikke maa dømme efter juridiske Former eller kræve deres nøjagtige Overholdelse, men derimod efter det, som efter al Rimelighed vilde have været det virkelige Udfald af Valget, naar Alt var gaaet formelt til, at Alle de maa stemme for dette Valgs Godkjendelse. Vi have den Forpligtelse ligeoverfor de Vælgere, som den Gang trods alle Hindringer kom til Stede paa Valgstederne rundt omkring paa Øerne, at deres Valg ogsaa bør godkjendes trods alle Feil, som kunne være begaaede, og som oveniudbydet skyldes den Mand, der mindst af alle burde begaa dem, nemlig Amtmanden paa Færøerne, som havde forsømt i rette Tid at skaffe en Mand, som kunde lede Valget, naar den, der efter Loven skulde det, blev syg. Det staar udtryffeligt i Valgloven, at det er Amtmandens Pligt at konstituere en anden Mand i den bestemte Formands Forsald, men det var her forsømt, medens Vælgernes havde gjort deres Skyldighed ved at give Møde, endog usædvanlig talrigt, trods det overordentlig ugunstige Veir, som Alle indrømme, var til Stede. De kunde ikke komme til at stemme paa Grund af en Embedsmands Forsømmelse; men vi skyldes dem saa meget mere af et billigt Hensyn til dens klart nok udtalte Stemning ikke at forlæste Valget, som de paa Grund af de store Naturhindringer paa Øerne maatte ikke en Gang ved et Omvalg vilde blive i Stand til at kunne udøve deres Valgret.

Ordføreren (N. S. Larsen): Til de Oplysninger om tidligere Praxis, som nu ere blevne fremførte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) skal jeg føie et Exempel, som maatte endnu tydeligere vise, hvorledes dette Thing har stillet sig overfor Valg paa Færøerne. Det Tilfælde, jeg skal nævne, er fra 1851. Der var da foretaget Valg, ved hvilket der var begaaet en Række Uregelmæssigheder, men hele Udvalget med Krieger som Ordfører indstillede Valget til Godkjendelse, og Thinget godkjendte det endog uden Afstemning. Blandt de Uregelmæssigheder, der vare begaaede, skal jeg kun anføre to. Valgstedet for et Præstegjæld var bekendtgjort at skulle være Søvaag, men det blev henlagt til et andet Sted, nemlig Mødvaag, og denne For-